

Тому можемо сказати, що до основних проблем які виникають при формуванні облікової політики ОСББ, можна віднести:

– недосконалість чинного бухгалтерського та податкового законодавства, на якому ґрунтуються принципи, прийоми та методи бухгалтерського обліку, особливо з позиції відсутності чіткого регламентування облікових процесів у сфері комерційних відносин та організаційно-правового функціонування ОСББ в ринкових відносинах;

– існуючі методичні підходи до формування й розкриття облікової політики ОСББ в сучасних умовах господарювання не є адаптованими до особливостей їх функціонування як неприбуткових організацій. Тому при розробці організаційних, методичних і технічних аспектів бухгалтерського обліку ОСББ необхідно розробляти практичні рекомендації стосовно формування і розкриття інформації щодо господарських операцій, яка б відображала ефективно управління та використання коштів і сприяла узгодженню інтересів учасників комерційних відносин.

Отже, зазначені проблеми зумовлюють важливість дослідження деяких питань теоретичного та практичного характеру з формування облікової політики в ОСББ, а саме: уточнення сутності і складових облікової політики для суб'єктів господарювання, які не мають на меті отримання прибутку; формування об'єктів та елементів облікової політики неприбуткових організацій в умовах ринкових відносин; розробка механізму обліку витрат в системі облікової політики.

Вважаємо, що облікова політика є важливим засобом функціонування ОСББ, оскільки забезпечує керівництво та інвесторів необхідною інформацією для прийняття ефективних управлінських рішень, сприяє управлінню ресурсами ОСББ та забезпечує достатній рівень стратегічного і тактичного управління, які характеризують економічні вигоди діяльності ОСББ.

*К. С. Єлізарова,
старший викладач кафедри обліку, оподаткування,
публічного управління та адміністрування,
ДВНЗ «Криворізький національний університет»,
м. Кривий Ріг, Україна*

КОРИГУВАННЯ МИТНОЇ ВАРТОСТІ: СТРАТЕГІЯ ПОВЕДІНКИ ГОСПОДАРЮЮЧОГО СУБ'ЄКТА ТА ЇЇ ВПЛИВ НА ПОДАТКОВИЙ КРЕДИТ З ПДВ

Для підприємств досить важливим питанням є правильне визначення митної вартості імпортованих товарів, оскільки саме вона є базою нарахування митного збору, мита, акцизного податку та податку на додану вартість. Тут у підприємств виникає ряд проблем, які пов'язані із обґрунтуванням правильності самостійно визначеної митної вартості товарів та із оскарженням рішень митниці щодо коригування митної вартості, а також питання щодо формування податкового кредиту з ПДВ по операціях імпорту.

Зазвичай господарюючі суб'єкти визначають митну вартість товарів, що імпортуються, за основним методом. Але на практиці дуже часто митні органи вимагають проведення коригування митної вартості з метою її збільшення для отримання більших сум митних і податкових платежів. В цьому випадку можливі два варіанти стратегій господарюючого суб'єкта: а) погодитись або б) не погоджуватись із коригуванням митної вартості.

Якщо підприємство обирає варіант «а», то воно має заздалегідь планувати додаткові витрати на сплату мита і податків через можливе завищення митним органом митної вартості імпортованих товарів.

Якщо підприємство обирає варіант «б», то щоб відстояти самостійно обчислену митну вартість імпортованих товарів необхідно зібрати повний пакет документів, які підтверджують розрахунок митної вартості. Якщо митний орган не приймає цей пакет документів та проводить коригування митної вартості, треба оскаржувати рішення митного органу в суді.

Також під час прийняття рішення господарюючим суб'єктом, яку стратегію обрати, слід врахувати їх наслідки, що пов'язані із формуванням податкового кредиту з ПДВ. Вибір стратегії «а» веде до включення всієї сплаченої суми ПДВ до податкового кредиту, і розмір цього податкового кредиту буде більший, оскільки передбачається завищення митним органом митної вартості імпортованих товарів. Вибір стратегії «б» не дозволяє декларанту всю суму сплаченого при розмитненні ПДВ включити до податкового кредиту, оскільки частину ПДВ, яку підприємством було сплачено в якості «фінансових гарантій», віднести на податковий кредит не можна.

Вибір стратегії залишається за підприємством, але ґрунтуватись він має на прорахунку економічних наслідків кожного з варіантів з урахуванням наведеної вище інформації.

*Т. А. Здесенко,
викладач,*

Гірничо-електромеханічний коледж,

Н. О. Шура,

к.е.н., доцент.,

кафедра обліку, оподаткування, публічного управління та адміністрування

ДВНЗ «Криворізький національний університет»,

м. Кривий Ріг, Україна

ЗАСТОСУВАННЯ РЕСУРСОЗБЕРІГАЮЧИХ ТЕХНОЛОГІЙ ЯК ПЕРЕДУМОВА ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ПОТЕНЦІАЛУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ

Успіх у становленні та розвитку економіки великою мірою залежить від правильного використання ресурсів та їх збереження. Економія ресурсів може бути досягнута або за рахунок абсолютного їх скорочення, або за рахунок підвищення якості ресурсів. Як відомо, Україна належить до країн, тільки частково забезпечених власними енергоресурсами. Імпортується здебільшого природний